

laasede Vande, og saa meget mindre kunne lade det være, som de nu vide, at alle, baade læge og lærde, finde Laasningen forældet — ofte blive grebne i ulovligt Fiskeri, stævnes for Retten og idømmes Bøder paa indtil 80 Kr. —, og i mange Tilfælde ere de netop paa 80 Kr. Saa-danne Bøder kunne de ikke være tjente med at betale, i de allerfleste Tilfælde kunne de slet ikke betale dem, og de maa da vandre i Fængsel for at afsone dem. Jeg skal dog henstille til ærede Medlemmer, om det under saadanne Forhold er forsvarligt vedblivende at opsætte at løse disse forældede Baand og skyde det ud med den meget ufyldstgørende Grund, at det vedblivende maa vente, til en almindelig Revision af Fiskerilovgivningen kan gennemføres. Det er nu 18 Aar siden, jeg gjorde det første Forsøg paa at faa Laasningen hævet og blev mødt med dette Svar. Det er nu næsten 10 Aar siden, at de sagkyndige erklærede, at Laasningen ikke svarede til Formaalet. Jeg synes dog, det er tilstrækkelig lang Tid, man har taget sig til at betænke sig paa Ophævelsen af Laasningen, og at det vil være aldeles urimeligt overfor Fiskerne vedblivende at opretholde den.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler Forslaget paa det bedste til den højtærede Ministers og det høje Tings Velvillie.

Endnu skal jeg dog om Forslagets Indhold bemærke, at det er i nøje Overensstemmelse med vedkommende Afsnit af det foreliggende Fiskerilovforslag — som jo i Fjor fik Tilslutning i det andet Ting — dog med Undtagelse af et enkelt Punkt, idet Afslutningsterminen for Aalevaadsæsonen her foreslaas sat til 15. Oktober i Stedet for som i Fiskerilovforslaget 30. September. Jeg er der i Overensstemmelse med Ønsker, der gentagne Gange ere udtalte i Andragender fra Fiskerne ved Limfjorden. Der er derom fuld Enighed mellem Fiskerne, ligesom Fiskerikontroløren ogsaa har den Opfattelse, at det vil være for tidligt at slutte den 30. September, og at det rette Tidspunkt er den 15. Oktober. Nu er Forholdet saaledes, at i de Vande, der ikke ere laasede, maa man bruge Aalevaad hele Aaret. Men den Forandring, at flytte Tidspunktet for Sæsonens Slutning hen til 15. Oktober, har jeg haft Indtryk af, der var fuld Tilslutning til i Landstingets Udvalg, saa jeg haaber ikke, den kan bringe Lovforslaget i nogen som helst Fare. Jeg vil haabe, at Forslaget kan gaa igennem, jeg vil nødig, at det skal gaa i Udvalg,

for i saa Fald ere Udsigterne for dets Gennemførelse ikke gode, og jeg synes, at det er Synd mod Fiskerne, om det strander.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*):

Medens der med Hensyn til den foregaaende Sag kunde rejses Spørgsmaal om, hvorvidt den burde fremmes gennem Fiskeriloven, gennem en særlig Lov eller gennem Bevilling paa Finansloven, er det jo ganske klart, at dette Forslag er et Forsøg paa ren og skær stykkevis Reform af Lovgivningen om Saltvandsfiskeri. Jeg nærer for mit Vedkommende ingen Tvivl om, at hvis Rigsdagen gaar med hertil, vil Følgen blive en lang Række andre Forslag til stykkevise Reforme af den nævnte Lovgivning, og det vil ganske sikkert medføre, at vi kunne betragte Saltvandsfiskerilovforslaget som henlagt, hvad jeg meget vilde beklage. Der er i de senere Aar gjort et saa stort og betydeligt Arbejde for at komme til en samlet Revision af Fiskeriloven, at der ikke er Grund til i alt Fald paa dette Tidspunkt at opgive Haabet om at naa en tilfredsstillende Løsning. Det forekommer mig, at det først maa have vist sig, at vi ere kørte i Staa med denne Sag, før vi tage enkelte mindre væsentlige Bestemmelser ud af Lovforslaget til selvstændig Behandling. Den ærede Forslagsstiller nævnte jo, at han havde, jeg tror, han sagde, for 18 Aar siden i Folketinget rejst dette Spørgsmaal. Men naar der er gaaet saa lang Tid, saa kan det dog ikke være alt for urimeligt at udtale et Ønske om, at vi maa vente 1 Aar til, thi det staar klart for mig, at i næste Rigsdagssamling vil det vise sig, om vi kunne komme igennem med en samlet Fiskerilov. Skulde det da vise sig, at vi køre i Staa, da synes det mig, at Tidspunktet er kommet, men heller ikke før, til at tage fat paa en stykkevis Reform.

Johnsen: Naar jeg angaaende den Sag, som forud for denne var til Behandling, efter Foranledning af den højtærede Ministers Ytringer udtalte, at der kunde være Grund til nærmere at overveje Spørgsmaalet og at faa en Konference med Ministeren desangaaende, er der neppe Tvivl om, at en lignende Overvejelse er nødvendig angaaende den her foreliggende Sag, ikke blot paa Grund af den Holdning, den højtærede Minister indtog overfor dette Lovforslag, men ogsaa, fordi det i en væsentlig Grad adskiller sig fra det foregaaende derved, at det ikke er i Overensstemmelse med det af Regeringen fremsatte